राजा विमृश्योवाच। प्राप्तस्तावन्मयोत्तमः प्रणिधिः। मन्त्री ब्रूते। देव तर्हि संग्रामे जयोऽपि प्राप्तः। अत्रान्तरे प्रतीहारः प्रविश्य प्रणम्योवाच। देव जम्बुद्वीपादागतो द्वारि शुकस्तिष्ठति। राजा चक्रवाकमवलोकयति। चक्रवाकेणोक्तं। कृतावासस्तावद्भवा भवतु पश्चाद्द्रष्टव्यः। यथाज्ञापयति देव
5 इत्यभिधाय प्रतीहारः शुकं गृहीत्वागतः। राजाह। विग्रहस्तावदुपस्थितः। चक्रवाको ब्रूते। देव तथापि विग्रहो न विधिः।

यतः। सचिवः किं स वा मन्त्री य आदावेव भूपतिं।
युद्धोद्यमं स्वभृत्यागं निर्दिशत्यविचारितं ॥ ३९ ॥

अपरं च। साम्ना दानेन भेदेन समस्तैरथवा पृथक्।
10 साधितुं प्रयतेतारीन् न युद्धेन कदाचन ॥ ४० ॥

यतः। सर्व एव जनः शूरो योऽनासादितविक्रमः।
अदृष्टपरसामर्थ्यः सदर्पः को भवेन्न हि ॥ ४१ ॥

किं च। न तथोत्थाप्यते ग्रावा पाणिभिर्दारुणा यथा।
अल्पोपायान्महासिद्धिरेतन्मन्त्रफलं महत् ॥ ४२ ॥

15 किंतु विग्रहमुपस्थितमवलोक्य व्यवह्रियतां।

यतः। यथाकालं कृता यत्नात् कृषिः फलवती भवेत्।
तद्वन्नीतिरियं चापि चिरात् फलति न क्षणात् ॥ ४३ ॥

अपरं च। महतो दूरभीरुत्वमासन्ने शूरता गुणः।
विपत्तौ च महाँल्लोके धीरत्वमधिगच्छति ॥ ४४ ॥

20 अन्यच्च। प्रत्यूहः सर्वसिद्धीनामुत्तापः प्रथमं किल।
अतिशीतलमप्यम्भः किं भिनत्ति न भूभृतः ॥ ४५ ॥

विशेषतश्च देव महाबलोऽसौ चित्रवर्णो राजा।